

מבקר המזדה,

לך הביתה!

כבוד היושב ראש, כנסת נכבדה.
הגיעו מים עכורים עד נפש.
הציבור מרגיש שהוא שוקע בנחש
שזר של שחיתות.

לא פרשה אחת, לא גילוי מסויים, לא
מיקרה חריג כלשהו, גרמו להרגשה כללית
נוראה זו. שורה שלמה של פרשות, גיי
לויים ומיקריי שחיתות, הרודפים זה את
זה מעל עמודי העיתונים וגלי השידור, חש
פו תמונה מחרידה של הסתאבות כללית.

תוך שבועות מעטים ירדו על האזרחים
בשורות איוב מזעזעות. גניבות ענק במיפי
על ממלכת, שאנשי צמרת ידעו וחיפו עליה
הן. הזרמת מיליונים למיפעל כושל ומושי
חת. העברת תשלומי שוחד למפלגות, באמי

מוטי פרידמן (אחריו דויד ניב)

ביים, וגם בלי הסוואה זו. מבחינה זו אין
שום הבדל בין שובינסקי הפרטי ובין פיני
קוס הציבורי.

שיטת זו התפשטה בכל רחבי
החיים הציבוריים והכלכליים, כי
כל הדרגים, כל הגורמים שמוכים
על קערת השלד של החלוקה, מי
יותר ומי פחות. כולם מקבלים
מתחת לשולחן. כולם שותפים ל
שיטה.

הסקטור הפרטי כביכול, הסקטור הממלכתי
תיכבכול והסקטור ההסתדרותי כביכול —
היכן ההבדל? היכן הגבול? שובינסקי הוא
פרטי, אך המיליונים שלו הם ציבוריים.
למי שייך מאיר עמית? למי שייכת החברה
המרכזית? מוטי פרידמן מקונטיננטל הוא
פרטי, אבל מוטי פרידמן של נחבי נפט
הוא ממלכתי — ועוד איך.

אם אתה קרוב לקערה — אתה
מקבל. שום קריטריון אובייקטיבי
אינו קיים ואינו קובע. מישוהו מהי
דיט, ואם תפרישו חלק מן השלד
כתרומה למפלגתו של השר המחזי
דיט, וגם למפלגתו של הפקיד הי
ממזינה — זוהי השקעה כראית
מאוד.

המעשלה והאופוזיציה

צריכות להחכמ

מהי המסקנה?

במדינה מתוקנת, היתה הממי
שלה כודה מתפטרת במצב כזה.
לא פקיד, לא שר, אלא הממשלה
כודה, בהנהגת ראשיה הממשלה,
היתה מסיקה את המסקנה.

גם זה לא היה מספיק, כאשר משתחר
מצב כזה במדינה, אין לשחרר מן האח
ריות את האופוזיציה. גם לולא היתה האר
פוזיציה העיקרית שותפה בממשלה במשך
שלוש שנים, וגם לולא ייצגה אופוזיציה זו

המס העצום. הוא שקוע עד צווארו בחור
בות על דירתו הצנועה.

זהו העם האחד, אך יש גם עם
אחר.

זהו העם של אנשי הצמרת. אלה המשי
גים בנקל בתים ומכוניות. לפעמים בעור
רת משכורת זעומה למדי. הנוסעים כמה
פעמים בשנה לחו"ל על חשבון הברון, אם
בלווית נשים ומזכירות. הנושגים בנקל
סובסידיות והלוואות וערכויות והענקות
ומחיקת חובות, והנחות ושיחרור ממס ועוד
ועוד.

עליהם אין החוק חל. לגביהם יש חוק
מיוחד, בלתי כתוב. החוק של שמור לי
ואשמור לך. יד רוצחת יד. אם סרחת מעט,
תקבל פיזיונים מוגדלים ולך בשקט. אם
סרחת הרבה, תקבל מיליונים כדי לשטש
את המצב.

לפשוטריה העם יש חוק. לאנשי
שדומנו יש קשרים.

כולם שותפים

לחלוקת השלד

כבוד היושב ראש, תפקידי הוא למקד
את הוויכוח.

איני מאשים שר אחד, משרד אחד, מפי
לגה אחת. איני יכול להבחין בין שר פלוי
ני ושר אלמוני, בין קואליציה ממיסדית
ואופוזיציה מימסדית, בין אילי מפלגת א'
ואילי מפלגת ב'.

אני מדבר על תופעה שהיא
הרבה יותר עמוקה — שהיא
סימפטום של מישטר, שיטה
מקיר אי קיר.

שיטה זו התחילה בסוכנות היהודית בי
טרם קום המדינה, והיא נמשכת שם עד
היום הזה. עד היום מחלקת הסוכנות בי
חשאי, בסתר, את כספי התרומות של העם
היהודי למוסדות מפלגתיים בארץ. באיצי
טלה של תמיכה במיפעלים קונסטרוקטי

תלמידי היתיה פמל של פוהר,
לעומת המתרחש בצמרת המדינה.
לא תל, לא הר, לא רכס הרים
מתגלה לעיני האזרח, אלא הימאי
לאייה שלמה של שחיתות.

פעם חשף עיתון אחד — העולם הזה —
פרשות של שחיתות. על כך הושמץ והורח
רם ונירדף. אמרו עלינו שאנחנו משמי
צים מקצועיים. עכשיו מדברים כל עיתוני
המדינה, יחד עם הרדיו והטלוויזיה, בשפת
העולם הזה. אזהרותינו הקודרות ביותר הפי
כו מציאות אפלה.

האם פדא הוא שהאזרח מרים
את ידו ואומר: כולל מושי
התים, ה כל מושחת?

שני עמים

בארץ אחת

כבוד היושב ראש, תפקידי
הראשון הוא להילחם כמסקנה זו.

אין זו אמת. לא הכל מושחת. העם אינו
מושחת. המדינה אינה מושחתת. אל נשי
רוף את ביתנו, מפני שיש בו פישפשים.
האמת הפשוטה היא שחיים כי
ארץ זו שני עמים.

יש עם אחד של אזרחים פשוטים. הם
עובדים קשה, קשה מאוד, כדי להרוויח
את מחייתם ולכלכל את משפחותיהם ולחנך
את ילדיהם. הם סופרים את הלירות ואת
הפרוטות. הם מגיעים בקושי, בקושי רב,
אל סוף החודש. הם משלמים את מסי ההכר
נסה, כי אין להם ברירה — מקיאים דם
ומשלמים. הם מקיימים את המדינה וכל
אשר יש בה.

זהו העם הראשון. הוא מורכב מן העובי
דים, השכירים והעצמאים. הוא כולל את
פועלי נמל אשדוד, העובדים בגשם
ובסערה, ושהושמצו כה רבות בגלל מאבקם
על כמה לירות. הוא כולל את הרופאים
והאחיות, הדוורים ופועלי הנקיון, אותם
שרותקו בצוירייתוק ושלמענם מחוקקים
חוקים של איסור שבתות.

עליהם חל החוק, ככל חומר
הדין, אם אחד מהם יפרת, חלוקה,
וינזוב כמה לירות — הוא יושלח
לבית הסוהר, לחודשים ולשנים.
ואם לא ישלם את המס, יקחו את
הארון האחרון מביתו.

הוא יעבוד שנים כדי לזכות באוטו קטן,
אחרי שישלם את מלוא מחירו, יחד עם

דינשטיין

צעות מוסדות ואף קיבוצים. חלוקת הטבות
אישיות למאות בעלי שמות מפוארים בי
צמרת המדינה והמפלגות. הביטחון והמישי
פט. הפרת חוק שיטתית של שר בכיר
בממשלה, לצורכי התעשרות.

פעם רגשה המדינה בגלל תלי
גיבורים אחת. עכשיו מתברר שי